

Warszawa, dnia 14 maja 2026 r.

Poz. 646

USTAWA

z dnia 17 kwietnia 2026 r.

o zmianie ustawy o ochronie ludności i obronie cywilnej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej (Dz. U. poz. 1907 oraz z 2025 r. poz. 1705) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 16 w ust. 3 w pkt 2 w lit. n na końcu dodaje się przecinek i dodaje się lit. o w brzmieniu:
„o) oświata i wychowanie”;
- 2) w art. 17:
 - a) w ust. 1 po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:
„10a) jednostki organizacyjne Wojskowej Ochrony Przeciwpożarowej”;
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Jednostki organizacyjne Wojskowej Ochrony Przeciwpożarowej oraz podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 21–23, podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane nie przekształcają się w podmioty obrony cywilnej.”;
- 3) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Porozumienie z podmiotami o zasięgu krajowym zawiera minister właściwy do spraw wewnętrznych, informując o tym właściwych terytorialnie wójta (burmistrza, prezydenta miasta) i starostę. Wykaz podmiotów, z którymi podpisano porozumienia, podaje się niezwłocznie do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej przez organ, który zawarł porozumienie.”;
- 4) w art. 30 w ust. 3 w pkt 2 wyrazy „pkt 2–9, 10” zastępuje się wyrazami „pkt 2–10a”;
- 5) w art. 50 w ust. 2 po wyrazach „służb państwowych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych,” dodaje się wyrazy „instytuty badawcze Państwowej Straży Pożarnej, uczelnie nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej,”;
- 6) w art. 52 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Szkolenia z zakresu ochrony ludności i obrony cywilnej mogą być również prowadzone przez jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane w ramach specjalistycznych usług wojskowych, o których mowa w art. 46 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny.”;
- 7) art. 62 otrzymuje brzmienie:
„Art. 62. Organy ochrony ludności kontrolują wykonywanie zadań ochrony ludności i obrony cywilnej przez podmioty ochrony ludności, o których mowa w art. 17 ust. 1, oraz z którymi zawarły porozumienie, o którym mowa w art. 19 ust. 1, lub wobec których wydały decyzję, o której mowa w art. 20 ust. 2 – w zakresie zadań zleconych tym podmiotom przez te organy.”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa oraz ustawę z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

- 8) w art. 69 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) udostępnienia w miarę możliwości punktu schronienia osobom chroniącym się przed zagrożeniem.”;
- 9) art. 79 otrzymuje brzmienie:
„Art. 79. Wykonując zadania operatora SBŁP, minister właściwy do spraw wewnętrznych może zlecać zadania związane z organizacją, budową, utrzymaniem i modernizacją SBŁP:
- 1) podległym sobie lub nadzorowanym przez siebie organom i jednostkom organizacyjnym;
 - 2) jednostkom wojskowym, za zgodą Ministra Obrony Narodowej;
 - 3) podmiotom, o których mowa w art. 76 ust. 3, z wyłączeniem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego;
 - 4) podmiotom spełniającym łącznie następujące warunki:
 - a) będącym przedsiębiorcą telekomunikacyjnym lub podmiotem prowadzącym działalność telekomunikacyjną,
 - b) posiadającym świadectwo bezpieczeństwa przemysłowego pierwszego stopnia, o którym mowa w art. 55 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych,
 - c) dającym rękojmię należytego wykonywania zadań na rzecz operatora SBŁP.”;
- 10) po art. 79 dodaje się art. 79a w brzmieniu:
„Art. 79a. Koszty realizacji zadania operatora SBŁP, związane z organizacją, budową, utrzymaniem i modernizacją SBŁP, zleconego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych podległym sobie lub nadzorowanym przez siebie organom i jednostkom organizacyjnym, są finansowane z części budżetowej, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.”;
- 11) tytuł rozdziału 9 otrzymuje brzmienie:
„Obiekty zbiorowej ochrony i punkty schronienia”;
- 12) art. 82 otrzymuje brzmienie:
„Art. 82. W celu ochrony ludności przed zagrożeniami powstałymi w wyniku klęsk żywiołowych, zdarzeń o charakterze terrorystycznym lub działań wojennych wykorzystuje się obiekty zbiorowej ochrony i punkty schronienia.”;
- 13) po art. 84 dodaje się art. 84a w brzmieniu:
„Art. 84a. Punkty schronienia to miejsca przydatne do tymczasowego ukrycia ludzi, w obiektach budowlanych albo w innych miejscach, zapewniające spełnienie podstawowej funkcji ochronnej przed nagłymi niebezpiecznymi zjawiskami pogodowymi oraz skutkami użycia konwencjonalnych środków rażenia, w szczególności odłamkami.”;
- 14) w art. 87 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Porozumienie może dotyczyć również planowanego obiektu budowlanego.”;
- 15) po art. 91 dodaje się art. 91a w brzmieniu:
„Art. 91a. 1. Właściwy miejscowo komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej identyfikuje punkty schronienia w:
- 1) obiektach budowlanych, wobec których trwa postępowanie o uznanie za budowlę ochronną;
 - 2) obiektach budowlanych albo ich częściach, które przed dniem wejścia w życie ustawy pełniły funkcję budowli ochronnej;
 - 3) planowanych miejscach organizacji miejsc doraźnego schronienia;
 - 4) obiektach budowlanych lub innych miejscach zapewniających spełnienie podstawowej funkcji ochronnej przed skutkami niebezpiecznych zjawisk pogodowych oraz skutkami użycia konwencjonalnych środków rażenia, w szczególności odłamkami.
2. Komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej zawiadamia o zidentyfikowanych punktach schronienia właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) oraz starostę, a także właściciela lub zarządcę nieruchomości, na której znajduje się zidentyfikowany punkt schronienia.”;
- 16) po art. 92 dodaje się art. 92a w brzmieniu:
„Art. 92a. 1. W uzasadnionych przypadkach warunki techniczne dla miejsc doraźnego schronienia, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 115 ust. 1 pkt 3, mogą być spełnione w sposób inny niż określony w tych przepisach, jeżeli proponowane rozwiązania zamiennie zapewniają funkcje ochronne umożliwiające zorganizowanie miejsca doraźnego schronienia.

2. Właściwy wojewoda, na wniosek inwestora lub właściciela obiektu budowlanego uzasadniony ekspertyzą techniczną, udziela albo odmawia udzielenia zgody na zastosowanie rozwiązań zamiennych, w drodze postanowienia, po uzyskaniu upoważnienia ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. Ekspertyzę techniczną, o której mowa w ust. 2, wykonuje osoba posiadająca uprawnienia budowlane bez ograniczeń w odpowiedniej specjalności.

4. Wojewoda składa do ministra właściwego do spraw wewnętrznych wnioski w sprawie upoważnienia, o którym mowa w ust. 2, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę albo decyzji o zmianie pozwolenia na budowę. Wniosek zawiera:

- 1) charakterystykę obiektu budowlanego określającą w szczególności informacje o wielkości części podziemnych w obiekcie budowlanym, przeznaczeniu pomieszczeń lub przestrzeni w części podziemnej obiektu budowlanego;
- 2) opinię wojewody wraz ze szczegółowym uzasadnieniem o konieczności wprowadzenia rozwiązań zamiennych;
- 3) propozycje rozwiązań zamiennych;
- 4) uzasadnienie dotyczące zapewnienia funkcji ochronnych umożliwiających zorganizowanie miejsca doraźnego schronienia przy uwzględnieniu projektowanych rozwiązań.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może uzależnić upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, od spełnienia dodatkowych warunków.”;

17) art. 93 i art. 94 otrzymują brzmienie:

„Art. 93. 1. W budynku użyteczności publicznej zapewnia się budowlę ochronną, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

2. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) może zwolnić z obowiązku zapewnienia budowli ochronnej w budynku użyteczności publicznej. Zwolnienie następuje w drodze decyzji administracyjnej.

3. Odwołanie od decyzji w sprawie zwolnienia z obowiązku zapewnienia budowli ochronnej w budynku użyteczności publicznej rozpatruje wojewoda.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których:

- 1) w budynku użyteczności publicznej nie ma obowiązku zapewnienia budowli ochronnej,
- 2) organ ochrony ludności może zwolnić z obowiązku zapewnienia budowli ochronnej w budynku użyteczności publicznej

– mając na uwadze konieczność zapewnienia odpowiedniej ilości miejsc w budowlach ochronnych oraz parametry budynku, przewidywaną liczbę osób, które mogą w nim przebywać i przeznaczenie budynku użyteczności publicznej.

Art. 94. 1. Kondygnacje podziemne w budynkach użyteczności publicznej lub budynkach mieszkalnych wielorodzinnych oraz garaże podziemne, jeżeli nie przewidziano w nich budowli ochronnej, projektuje się i wykonuje w sposób umożliwiający zorganizowanie w nich miejsc doraźnego schronienia o pojemności nie mniejszej niż liczba osób równa:

- 1) ilorazowi powierzchni użytkowej budynku przeznaczonej na potrzeby użyteczności publicznej i wskaźnika 15 m² na osobę – w przypadku budynku użyteczności publicznej,
- 2) ilorazowi łącznej powierzchni użytkowej lokali mieszkalnych i wskaźnika 20 m² na osobę – w przypadku budynku mieszkalnego wielorodzinnego,
- 3) dwukrotności liczby stanowisk postojowych dla samochodów, jeżeli z pkt 1 i 2 nie wynika większa liczba osób – w przypadku garażu podziemnego

– przy czym niewiększej niż liczba osób równa ilorazowi 75 % powierzchni netto kondygnacji podziemnej lub garażu podziemnego i wskaźnika 1,5 m² na osobę.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli:

- 1) liczba lokali mieszkalnych w budynku mieszkalnym wielorodzinnym jest niewiększa niż 4;
- 2) powierzchnia użytkowa w budynku przeznaczona na potrzeby użyteczności publicznej jest niewiększa niż 250 m²;
- 3) powierzchnia netto garażu podziemnego jest niewiększa niż 75 m².

3. Przepisy ust. 1 i 2 odnoszące się do budynku o określonym przeznaczeniu stosuje się również do każdej części budynku o tym przeznaczeniu.

4. W przypadku gdy lokalne uwarunkowania terenowe, w szczególności wielkość działki budowlanej, uniemożliwiają zorganizowanie miejsca doraźnego schronienia o pojemności określonej zgodnie z ust. 1, właściwy wojewoda może, na wniosek inwestora lub właściciela obiektu budowlanego, wyrazić zgodę na zaprojektowanie i wykonanie kondygnacji podziemnej lub garażu podziemnego w sposób umożliwiający zorganizowanie w nim miejsca doraźnego schronienia o mniejszej pojemności.”;

18) po art. 95 dodaje się art. 95a w brzmieniu:

„Art. 95a. 1. Inwestor zamierzenia budowlanego polegającego na budowie obiektu budowlanego, o którym mowa w art. 93 i art. 95, zawiadamia o zamiarze realizacji inwestycji wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na lokalizację inwestycji. Do zawiadomienia załącza się dokumentację obejmującą lokalizację oraz charakterystykę inwestycji określającą w szczególności informacje o wielkości części podziemnych w obiekcie budowlanym, przeznaczeniu obiektu budowlanego oraz pomieszczeń lub przestrzeni w części podziemnej obiektu budowlanego, a także proponowane rozwiązania w zakresie zapewnienia obiektu zbiorowej ochrony.

2. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) w terminie 14 dni od dnia otrzymania kompletnego zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, uzgadnia ze starostą oraz wojewodą, który z organów ochrony ludności jest właściwy do uznania projektowanego obiektu budowlanego za budowlę ochronną, zgodnie z art. 89 ust. 2–4. W przypadku braku uzgodnienia organem właściwym jest wójt (burmistrz, prezydent miasta).

3. Właściwy organ ochrony ludności, określony na podstawie ust. 2, określa pojemność oraz kategorię odporności budowli ochronnej, jaką należy zapewnić w projektowanym obiekcie budowlanym, w drodze postanowienia w terminie 45 dni od dnia otrzymania kompletnego zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1. Przy określaniu pojemności oraz kategorii odporności organ ochrony ludności uwzględnia przesłanki wskazane w art. 90 ust. 1 oraz informacje o powierzchni w planowanej inwestycji, która może być przeznaczona na potrzeby ochrony ludności.

4. W przypadku niewydania przez organ ochrony ludności postanowienia w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania kompletnego zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, inwestor może zaprojektować budowlę ochronną w dowolnej kategorii odporności i pojemności niemniejszej niż 30 osób.

5. W przypadku budynku użyteczności publicznej, o którym mowa w art. 93 ust. 1, właściwy organ ochrony ludności nie określa pojemności oraz kategorii odporności budowli ochronnej, jeżeli na podstawie art. 93 w budynku użyteczności publicznej nie ma obowiązku zapewnienia budowli ochronnej albo organ ochrony ludności zwolnił z obowiązku zapewnienia budowli ochronnej. W takim przypadku stosuje się przepisy art. 94.

6. Przepisu ust. 1 nie stosuje się:

- 1) do zamierzenia budowlanego, którego inwestorem jest gmina, powiat lub wojewoda; w takim przypadku inwestor może zaprojektować budowlę ochronną o kategorii odporności i pojemności określonej według potrzeb odpowiednio gminy, powiatu lub województwa;
- 2) w przypadku uzyskania przez inwestora zwolnienia z obowiązku zapewnienia budowli ochronnej w budynku użyteczności publicznej, o którym mowa w art. 93 ust. 2.”;

19) po art. 103 dodaje się art. 103a w brzmieniu:

„Art. 103a. W razie ogłoszenia alarmu za pomocą systemu powiadamiania, ostrzegania i alarmowania o zagrożeniach, w szczególności alarmu o zagrożeniu uderzeniem z powietrza, właściciel lub zarządca obiektu, w którym znajduje się punkt schronienia, udostępnia go w miarę możliwości osobom chroniącym się przed zagrożeniem, na czas trwania tego zagrożenia.”;

20) w art. 108:

a) w ust. 3 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) punktach schronienia.”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Dane o punktach schronienia obejmują:

- 1) rodzaj obiektu budowlanego lub innego miejsca;
- 2) lokalizację, w tym dane adresowe oraz współrzędne geograficzne;
- 3) dostępność punktu schronienia.”;

21) w art. 109 w ust. 2:

a) uchyla się pkt 3,

b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) punktów schronienia – dotyczy właściwego miejscowo komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej.”;

22) w art. 114 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do punktów schronienia.”;

23) w art. 125:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W skład krajowej rezerwy obrony cywilnej wchodzi emerytowani funkcjonariusze, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2026 r. poz. 505), z wyłączeniem osób, które:

- 1) podlegają obowiązkowi służby wojskowej;
- 2) posiadają przydziały mobilizacyjne, przydziały organizacyjno-mobilizacyjne albo pracownicze przydziały mobilizacyjne;
- 3) zostały uznane za stale, całkowicie lub długotrwale niezdolne do pracy oraz samodzielnej egzystencji lub zaliczone do osób o znacznym stopniu niepełnosprawności albo umiarkowanym stopniu niepełnosprawności w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 913, 1301, 1665 i 1746 oraz z 2026 r. poz. 26).”

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zakład Emerytalno-Rentowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Biuro Emerytalne Służby Więziennej przekazują ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, na jego wnioski, dane, o których mowa w art. 128 ust. 1 pkt 1–4, dotyczące emerytowanych funkcjonariuszy, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, o której mowa w ust. 4, celem prowadzenia ewidencji krajowej rezerwy obrony cywilnej, zapewniając odpowiednie bezpieczeństwo danych osobowych, w szczególności zabezpieczenie przekazywanych danych przed ich udostępnieniem osobom nieuprawnionym.”

c) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych występuje do Ministra Obrony Narodowej w stosunku do osób, o których mowa w ust. 2, o informację dotyczącą podlegania obowiązkowi służby wojskowej i posiadania przydziałów mobilizacyjnych, organizacyjno-mobilizacyjnych albo pracowniczych przydziałów mobilizacyjnych. Minister Obrony Narodowej udostępnia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informację, o której mowa w zdaniu pierwszym, na podstawie danych zgromadzonych w ewidencji wojskowej.”

24) w art. 126:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ewidencja Obrony Cywilnej składa się z:

- 1) części centralnej ewidencji, prowadzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, obejmującej dane krajowej rezerwy obrony cywilnej oraz personelu:
 - a) urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
 - b) jednostek podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, wskazanych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 33 ust. 1d ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2025 r. poz. 780 oraz z 2026 r. poz. 160),
 - c) podmiotów, o których mowa w art. 134 ust. 1 pkt 3,
 - d) Rządowego Centrum Bezpieczeństwa,
 - e) Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych,
 - f) Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych S.A.;
- 2) części wojewódzkich, prowadzonych przez wojewodów, obejmujących dane w odniesieniu do województwa.”

b) uchyla się ust. 4 i 5;

25) w art. 127:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych oraz wojewodowie są współadministratorami danych, w tym danych osobowych, przetwarzanych w Ewidencji Obrony Cywilnej.”

b) uchyla się ust. 2;

- 26) w art. 128:
- a) w ust. 1:
 - we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „, z wyjątkiem wydzielonej części,”,
 - po pkt 3 dodaje się pkt 3a i 3b w brzmieniu:
 - „3a) adres miejsca stałego pobytu;
 - 3b) adres poczty elektronicznej lub numer telefonu – jeżeli został podany;”,
 - po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
 - „5a) informacje o kwalifikacjach i doświadczeniu zawodowym niezbędne do nadania specjalizacji obrony cywilnej;”,
 - b) uchyla się ust. 2;
- 27) art. 129 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 129. Danym zawartym w Ewidencji Obrony Cywilnej nadaje się klauzulę „zastrzeżone” w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych.”;
- 28) w art. 130:
- a) uchyla się ust. 2,
 - b) uchyla się ust. 4,
 - c) uchyla się ust. 6;
- 29) po art. 130 dodaje się art. 130a w brzmieniu:
- „Art. 130a. 1. Osoby, których dane są gromadzone w Ewidencji Obrony Cywilnej, są obowiązane do udzielania informacji organom prowadzącym tę ewidencję w zakresie danych ich dotyczących i przetwarzanych w Ewidencji Obrony Cywilnej.
2. Organ ochrony ludności albo podmiot ochrony ludności, który uzyskał informację będącą podstawą dokonania zmiany w Ewidencji Obrony Cywilnej, w tym od osoby, której dane są gromadzone w Ewidencji Obrony Cywilnej, przekazuje tę informację właściwemu wojewodzie albo ministrowi niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia jej uzyskania.
3. Przetwarzanie danych osobowych zgromadzonych w Ewidencji Obrony Cywilnej może się odbywać bez zgody i wiedzy osoby, której dotyczą te dane. Do przetwarzania tych danych ma zastosowanie przepis art. 2 ust. 2 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).”;
- 30) w art. 131 uchyla się ust. 3;
- 31) uchyla się art. 132;
- 32) w art. 133 wyrazy „art. 125–132” zastępuje się wyrazami „art. 125–131”;
- 33) w art. 135:
- a) w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
 - „3) minister właściwy do spraw wewnętrznych, dla osób pełniących służbę w obronie cywilnej w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo w podmiotach podległych lub nadzorowanych przez tego ministra, po powiadomieniu Ministra Obrony Narodowej.”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
 - „1a. Wojewoda może upoważnić organ składający wniosek do dokonania uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.”,
 - c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
 - „3a. Wniosek o nadanie przydziału mobilizacyjnego obrony cywilnej zawiera następujące dane osoby, której ma być nadany przydział mobilizacyjny obrony cywilnej, oraz informacje:
 - 1) imię (imiona) i nazwisko;
 - 2) numer PESEL;

- 3) data urodzenia;
 - 4) informacje o kwalifikacjach i doświadczeniu zawodowym;
 - 5) proponowana specjalizacja obrony cywilnej;
 - 6) preferowane miejsce pełnienia służby w obronie cywilnej;
 - 7) adres miejsca stałego pobytu;
 - 8) adres do korespondencji;
 - 9) opcjonalnie adres poczty elektronicznej lub numer telefonu;
 - 10) kolorowa fotografia;
 - 11) własnoręczny podpis osoby, której dotyczy wniosek;
 - 12) adnotacja o uzgodnieniu albo nieuzgodnieniu wniosku z Ministrem Obrony Narodowej albo właściwym miejscowo szefem wojskowego centrum rekrutacji.”,
- d) w ust. 7 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Osoba, której nadano przydział mobilizacyjny obrony cywilnej, jest obowiązana przyjąć kartę przydziału mobilizacyjnego obrony cywilnej.”,
- e) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:
„7a. Karta przydziału mobilizacyjnego obrony cywilnej zawiera następujące dane osoby, której nadano przydział mobilizacyjny obrony cywilnej, oraz informacje:
- 1) imię (imiona) i nazwisko;
 - 2) numer PESEL;
 - 3) adres miejsca stałego pobytu;
 - 4) specjalizacja obrony cywilnej albo stanowisko w obronie cywilnej;
 - 5) miejsce pełnienia służby w obronie cywilnej;
 - 6) potwierdzenie odbioru karty przydziału mobilizacyjnego obrony cywilnej przez osobę.”,
- f) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych zawiadamia Ministra Obrony Narodowej o nadaniu przydziału mobilizacyjnego obrony cywilnej. Wojewoda zawiadamia właściwego miejscowo szefa wojskowego centrum rekrutacji o nadaniu przydziału mobilizacyjnego obrony cywilnej.”;
- 34) w art. 136 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Wniosek o uchylenie przydziału mobilizacyjnego obrony cywilnej zawiera następujące dane osoby, której uchylany jest przydział mobilizacyjny obrony cywilnej, oraz informacje:
- 1) imię (imiona) i nazwisko;
 - 2) numer PESEL;
 - 3) data urodzenia;
 - 4) wskazanie podstawy prawnej uchylecia;
 - 5) uzasadnienie.”;
- 35) w art. 137 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) mają nadane przydziały mobilizacyjne, przydziały organizacyjno-mobilizacyjne albo pracownicze przydziały mobilizacyjne;”;
- 36) w art. 139:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu:
„1a. Wezwanie do służby w obronie cywilnej zawiera następujące dane osoby, która jest wzywana, oraz informacje:
- 1) imię (imiona) i nazwisko;
 - 2) numer PESEL;
 - 3) adres miejsca stałego pobytu;
 - 4) seria i numer przydziału mobilizacyjnego obrony cywilnej nadanego tej osobie;

- 5) miejsce i termin stawienia się do służby w obronie cywilnej;
- 6) sposób postępowania w przypadku niemożności stawienia się w wyznaczonym w wezwaniu miejscu i terminie;
- 7) pouczenie o skutkach uchylania się od obowiązku służby w obronie cywilnej;
- 8) informacja o uprawnieniach związanych ze służbą w obronie cywilnej.

1b. Informacja o wezwaniu do służby w obronie cywilnej może być przekazana użytkownikowi aplikacji mObywatel, którego ta informacja dotyczy.

1c. Osoba, która została powołana do służby w obronie cywilnej i otrzymała wezwanie, stawia się z dokumentem tożsamości i wezwaniem w miejscu i terminie określonych w otrzymanym wezwaniu.

1d. W przypadku niemożności stawienia się w wyznaczonych w wezwaniu miejscu i terminie osoba, która otrzymała wezwanie, informuje o tym niezwłocznie kierownika podmiotu wskazanego jako miejsce pełnienia służby w obronie cywilnej.

1e. Po ustaniu przyczyny uniemożliwiającej stawienie się do służby w obronie cywilnej osoba powołana do służby w obronie cywilnej stawia się niezwłocznie we wskazanym w wezwaniu miejscu pełnienia służby w obronie cywilnej.”,

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wezwanie do służby w obronie cywilnej następuje w drodze dostarczenia wezwania albo przez podanie informacji o wezwaniu do publicznej wiadomości. Zorganizowania dostarczania wezwań oraz podania informacji o wezwaniu do publicznej wiadomości dokonuje wojewoda. Wezwania do służby w obronie cywilnej można dostarczyć także w miejscu pełnienia służby albo miejscu pracy.”;

- 37) art. 140 otrzymuje brzmienie:

„Art. 140. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i tryb prowadzenia Ewidencji Obrony Cywilnej,
- 2) sposób i tryb nadawania i uchylania przydziałów mobilizacyjnych obrony cywilnej,
- 3) sposób i tryb powoływania do służby w obronie cywilnej,
- 4) wzór wniosku o nadanie przydziału mobilizacyjnego obrony cywilnej, wzór wniosku o uchylenie przydziału mobilizacyjnego obrony cywilnej, wzór karty przydziału mobilizacyjnego obrony cywilnej i wzór wezwania do służby w obronie cywilnej,
- 5) sposób dostarczania wezwania do służby w obronie cywilnej i podawania informacji o wezwaniu do publicznej wiadomości,
- 6) szczegółowe warunki wydawania kart tożsamości i tabliczek tożsamości

– mając na względzie konieczność zapewnienia jednolitości i sprawności prowadzenia Ewidencji Obrony Cywilnej oraz prowadzenia postępowania w sprawach nadawania i uchylania przydziałów mobilizacyjnych obrony cywilnej oraz przeprowadzenia mobilizacji personelu obrony cywilnej.”;

- 38) w art. 142 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Do powołanych do służby w obronie cywilnej członków krajowej rezerwy obrony cywilnej przepisy art. 139 ust. 1a–1c stosuje się odpowiednio.”;

- 39) w art. 145 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Osobie powołanej do służby w obronie cywilnej minister właściwy do spraw wewnętrznych albo wojewoda wydaje kartę tożsamości.”;

- 40) po art. 146 dodaje się art. 146a w brzmieniu:

„Art. 146a. 1. Organy ochrony ludności i obrony cywilnej mogą nabywać na potrzeby urzędu obsługującego organ ochrony ludności i obrony cywilnej lub dla realizującego działania ratownicze podmiotu obrony cywilnej kamizelki kuloodporne i odłamkoodporne, ochraniacze twarzy, kończyn i innych części ciała, płyty pancerne, hełmy wojskowe i policyjne oraz sprzęt do wykrywania i rozpoznawania skażeń promieniotwórczych, biologicznych i chemicznych.

2. Nabycie towarów, o których mowa w ust. 1, odbywa się na zasadach określonych w ustawie z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1743 oraz z 2026 r. poz. 471 i 646) na podstawie dokumentu z podpisem osoby pełniącej funkcję organu ochrony ludności albo obrony cywilnej.”;

41) w art. 151 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio do udziału w ćwiczeniach obrony cywilnej.”;

42) w art. 152:

a) w ust. 2:

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) zakupy pojazdów, urządzeń, sprzętu i wyposażenia rozpoznania zagrożeń, poszukiwawczo-ratowniczego i ratowniczo-gaśniczego;”;

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) budowę odpornej infrastruktury medycznej w podmiotach leczniczych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub Ministrowi Obrony Narodowej albo przez nich nadzorowanych, w tym infrastruktury podziemnej, na potrzeby leczenia chirurgicznego, intensywnej terapii, leczenia oparzeń wraz z oddziałami łóżkowymi;”;

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Środki, o których mowa w ust. 1, mogą być przeznaczane również na finansowanie lub dofinansowanie wyposażenia do realizacji zadań wspierających ochronę ludności i obronę cywilną przez Policję oraz Straż Graniczną w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej, łączności oraz ewakuacji.

4. Środki, o których mowa w ust. 1, mogą być przeznaczane również na finansowanie lub dofinansowanie wyposażenia dopuszczonego do użycia przez obronę cywilną zgodnie z Pierwszym Protokołem dodatkowym do Konwencji Genewskich z 12 sierpnia 1949 r., do realizacji zadań wspierających ochronę ludności i obronę cywilną przez jednostki wojskowe w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej oraz ewakuacji ludności cywilnej.”;

43) w art. 153 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Do dotacji udzielanych podmiotom ochrony ludności, o których mowa w art. 17 ust. 1, oraz z którymi zawarto porozumienie, o którym mowa w art. 19 ust. 1, lub wobec których wydano decyzję, o której mowa w art. 20 ust. 2, w zakresie sposobu zlecania zadań przez organy ochrony ludności nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.”;

44) po art. 153 dodaje się art. 153a w brzmieniu:

„Art. 153a. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może powierzyć Narodowemu Instytutowi Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego realizację zadania zleconego na podstawie art. 24 ust. 3 pkt 12 ustawy z dnia 15 września 2017 r. o Narodowym Instytucie Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego (Dz. U. z 2026 r. poz. 94), polegającego na wykonywaniu części zadań związanych z udzielaniem dotacji celowych podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, realizującym zadania z zakresu ochrony ludności.

2. Powierzenie realizacji zadania może dotyczyć w szczególności:

- 1) dokonywania wyboru zadań, które będą dofinansowane;
- 2) zawierania umów o dofinansowanie wybranych zadań;
- 3) udzielania i przekazywania dotacji celowych;
- 4) kontroli wydatkowania środków pochodzących z dotacji celowej;
- 5) odzyskiwania dotacji wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem, pobranych nienależnie lub w nadmiernej wysokości.

3. Powierzenie realizacji zadania następuje w drodze umowy dotacyjnej zawartej między ministrem właściwym do spraw wewnętrznych a Narodowym Instytutem Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego.

4. W umowie dotacyjnej, o której mowa w ust. 3, określa się w szczególności:

- 1) cel realizowanych zadań z zakresu ochrony ludności;
- 2) zakres zadań, które będą dofinansowywane;
- 3) wysokość środków finansowych na realizację powierzonego zadania;
- 4) wysokość środków finansowych dla Narodowego Instytutu Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego przeznaczonych na obsługę realizacji powierzonego zadania.

5. Przekazanie środków finansowych dla Narodowego Instytutu Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego na realizację powierzonego zadania ze środków, o których mowa w art. 155 ust. 2 pkt 3, a także środków finansowych, o którym mowa w ust. 4 pkt 4, odbywa się w drodze dotacji celowej.

6. Do dotacji celowych udzielanych przez Narodowy Instytut Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego w ramach realizacji powierzonego zadania stosuje się przepisy ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

7. W przypadku powierzenia realizacji zadania Dyrektor Narodowego Instytutu Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego działa w imieniu własnym w zakresie tego powierzenia, w szczególności jako właściwy organ:

- 1) wydaje decyzje, o których mowa w przepisach o finansach publicznych, w tym w sprawach, o których mowa w ust. 2 pkt 5, oraz decyzje o zapłacie odsetek;
- 2) rozpatruje wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy;
- 3) występuje w postępowaniach przed sądami administracyjnymi dotyczących dotacji;
- 4) występuje w postępowaniach egzekucyjnych dotyczących dotacji.

8. Narodowy Instytut Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego przedstawia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, na każde żądanie oraz po zakończeniu realizacji umowy dotacyjnej, informację o sposobie realizacji zadania.”;

45) w art. 155:

a) w ust. 2:

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) środki przeznaczone na realizację zadań z zakresu budowy i rozbudowy systemów alarmowania, ostrzegania i powiadamiania ludności oraz zadań, o których mowa w ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1354), przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej;”;

– w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) ministra właściwego do spraw zdrowia w zakresie środków przeznaczonych na finansowanie zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym;”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Środki, o których mowa w ust. 2 pkt 3, wydziela się z limitu wydatków na finansowanie potrzeb obronnych i ujmuje się w części 17 „Administracja publiczna”, w części 42 „Sprawy wewnętrzne” oraz części 85 „Wojewodowie” w ramach działu 752 – Obrona narodowa na realizację zadań, o których mowa w art. 152 ust. 2 i 3.”;

c) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, na zgodne wnioski właściwych dysponentów części budżetowych zaakceptowane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej, może dokonywać przeniesień wydatków zaplanowanych ze środków, o których mowa w ust. 6, między częściami budżetu państwa w celu pełnej realizacji zadań wynikających z ustawy, z uwzględnieniem Programu Ochrony Ludności i Obrony Cywilnej, z wyłączeniem środków zaangażowanych przez dysponentów w ramach tego Programu, w terminie do dnia 15 grudnia roku budżetowego.”;

46) art. 156 otrzymuje brzmienie:

„Art. 156. 1. Rada Ministrów przyjmuje, w drodze uchwały, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Program Ochrony Ludności i Obrony Cywilnej, zwany dalej „Programem”.

2. Program określa sposób finansowania realizacji zadań ochrony ludności i obrony cywilnej ze środków, o których mowa w art. 155 ust. 2.

3. Program nie jest programem wieloletnim w rozumieniu art. 136 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

4. Projekt Programu:

- 1) podlega uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej;
- 2) jest opiniowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

5. Program opracowuje się na okres 5 lat. W okresie obowiązywania Programu następuje jego aktualizacja.

6. W Programie wykazuje się środki, o których mowa w art. 155 ust. 2, w podziale na poszczególnych dysponentów i poszczególne lata. Podział ujmuje się osobno dla środków, o których mowa:

- 1) w art. 155 ust. 2 pkt 1 i 2;
- 2) w art. 155 ust. 2 pkt 3.

7. W zakresie środków, o których mowa w art. 155 ust. 2 pkt 3, w Programie wykazuje się również limit wydatków na inwestycje budowlane dla poszczególnych dysponentów na realizację inwestycji budowlanych o charakterze wieloletnim w podziale na poszczególne lata.

8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje nadzór nad realizacją Programu i monitoruje wykorzystanie środków, o których mowa w art. 155 ust. 2.

9. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółową zawartość Programu Ochrony Ludności i Obrony Cywilnej, mając na uwadze zapewnienie sprawnego i przejrzystego planowania finansowania realizacji zadań ochrony ludności i obrony cywilnej oraz ciągłość planowania inwestycji o charakterze wieloletnim na podstawie Programu.”;

47) po art. 156 dodaje się art. 156a w brzmieniu:

„Art. 156a. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych zatwierdza, na wniosek właściwego wojewody, wykaz inwestycji budowlanych o charakterze wieloletnim realizowanych w województwie ze środków przewidzianych w Programie w podziale na poszczególne lata.

2. Wykaz inwestycji budowlanych o charakterze wieloletnim opracowuje się z uwzględnieniem limitu, o którym mowa w art. 156 ust. 7.

3. W przypadku finansowania lub dofinansowania inwestycji budowlanych o charakterze wieloletnim ujętych w wykazie inwestycji budowlanych o charakterze wieloletnim minister właściwy do spraw wewnętrznych lub właściwy wojewoda, w odniesieniu do środków budżetu państwa, których są dysponentami, wyrażają zgodę jednostkom sektora finansów publicznych realizującym Program, w tym jednostkom samorządu terytorialnego lub innym podmiotom ochrony ludności, niebędącym jednostkami sektora finansów publicznych, na zaciąganie zobowiązań na kolejne lata do wysokości limitu wydatków na inwestycje budowlane określonego w art. 156 ust. 7 w poszczególnych latach.

4. Właściwi dysponenci prowadzą wykaz wydanych w trybie ust. 3 zgód na zaciągnięcie zobowiązań oraz zaciągniętych zobowiązań, w podziale na poszczególne lata.

5. Wojewodowie sporządzają sprawozdania z wykazów, o których mowa w ust. 4, i przekazują je ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w terminie do 15. dnia miesiąca następującego po upływie każdego miesiąca.

6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje nadzór nad wykorzystaniem limitu, o którym mowa w art. 156 ust. 7, na podstawie otrzymanych od wojewodów sprawozdań.

7. Właściwi dysponenci monitorują na bieżąco wykorzystanie limitu, o którym mowa w art. 156 ust. 7, w szczególności przed wyrażeniem każdej kolejnej zgody, o której mowa w ust. 3.

8. W przypadku zagrożenia przekroczenia limitu wydatków, o którym mowa w art. 156 ust. 7, właściwi dysponenci nie wyrażają kolejnych zgód, o których mowa w ust. 3, oraz nie zawierają umów na realizację nowych zadań ze środków Programu.”;

48) po art. 157 dodaje się art. 157a w brzmieniu:

„Art. 157a. 1. Do zamówień na roboty budowlane, dostawy lub usługi bezpośrednio służące realizacji zadań ochrony ludności i obrony cywilnej w zakresie infrastruktury zapewniającej schronienie w budowlach ochronnych, łączności i komunikacji, dostaw i usług teleinformatycznych i telekomunikacyjnych oraz wykrywania zagrożeń, powiadamiania, ostrzegania i alarmowania o zagrożeniach, organizacji tymczasowych miejsc udzielania pomocy medycznej, rozbudowy infrastruktury medycznej o elementy podwójnego przeznaczenia, w których możliwe będzie przeprowadzanie zabiegów chirurgicznych, przechowywanie wyrobów medycznych, krwi, składników krwi oraz produktów krwio pochodnych, finansowanych lub dofinansowywanych ze środków, o których mowa w art. 155 ust. 2 pkt 3, zwanych dalej „zamówieniami”, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320, z późn. zm.²⁾).

2. W przypadku realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, stosuje się procedury określone w umowach międzynarodowych, deklaracjach dawcy lub innych procedurach obowiązujących przy ich wykorzystaniu, w tym ustawę z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 620, 769, 794, 1165, 1173 i 1235 oraz z 2026 r. poz. 252.

3. Udzielając zamówień, o których mowa w ust. 1, zamawiający:

- 1) wszczyna postępowanie i zamieszcza ogłoszenie o udzielanym zamówieniu w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej;
- 2) zapewnia przejrzystość postępowania i równe traktowanie podmiotów zainteresowanych realizacją zamówienia oraz uwzględnia okoliczności mogące mieć wpływ na jego udzielenie;
- 3) wyklucza wykonawcę, który udaremnia lub utrudnia stwierdzenie przestępnego pochodzenia pieniędzy lub ukrywa ich pochodzenie, w związku z brakiem możliwości ustalenia beneficjenta rzeczywistego w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2025 r. poz. 644 i 1669), w przypadku zamówienia o wartości równej lub przekraczającej dla robót budowlanych – 86 200 000 zł, a dla dostaw lub usług – 43 100 000 zł;
- 4) w odniesieniu do zamawianych robót budowlanych, dostaw lub usług może kierować się oprócz kryterium ceny również innymi kryteriami, w szczególności odnoszącymi się do aspektów środowiskowych lub społecznych;
- 5) nie udostępnia informacji związanych z zamówieniem, stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2026 r. poz. 85), jeżeli nie później niż w terminie składania ofert lub wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu podmiot zainteresowany realizacją zamówienia zastrzegł, że nie mogą być one udostępniane, oraz wykazał, że informacje te stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa, z wyjątkiem nazwy oraz adresu podmiotu zainteresowanego realizacją zamówienia i informacji dotyczących ceny, terminu realizacji zamówienia, okresu gwarancji i warunków płatności zawartych w ofercie, które nie mogą zostać zastrzeżone;
- 6) niezwłocznie zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej informację o udzieleniu zamówienia, podając nazwę albo imię i nazwisko podmiotu albo osoby, z którymi zawarł umowę o realizację zamówienia, albo informację o nieudzieleniu zamówienia.

4. Osoby wykonujące po stronie zamawiającego czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia, osoby mogące wpływać na wynik tego postępowania lub osoby udzielające zamówienia podlegają wyłączeniu z dokonywania tych czynności, jeżeli:

- 1) ubiegają się o udzielenie zamówienia;
- 2) pozostają w związku małżeńskim, w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia lub są związane z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli z wykonawcą, jego zastępcą prawnym lub członkami organów zarządzających lub organów nadzorczych wykonawców ubiegających się o udzielenie zamówienia;
- 3) przed upływem 3 lat przed wszczęciem postępowania o udzielenie zamówienia pozostawały w stosunku pracy lub zlecenia z wykonawcą, otrzymywały od wykonawcy wynagrodzenie z innego tytułu lub były członkami organów zarządzających lub organów nadzorczych wykonawców ubiegających się o udzielenie zamówienia;
- 4) pozostają z wykonawcą w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności tych osób lub ich niezależności w związku z postępowaniem o udzielenie zamówienia z uwagi na posiadanie bezpośredniego lub pośredniego interesu finansowego, ekonomicznego lub osobistego w określonym rozstrzygnięciu tego postępowania;
- 5) zostały prawomocnie skazane za przestępstwo popełnione w związku z utrudnianiem lub udaremnieniem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, przestępstwo przekupstwa, przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub inne przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

5. Osoby wykonujące po stronie zamawiającego czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia, osoby mogące wpłynąć na wynik tego postępowania lub osoby udzielające zamówienia składają zamawiającemu, w formie pisemnej, oświadczenie o braku okoliczności, o których mowa w ust. 4, pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

6. Oświadczenie o istnieniu okoliczności, o których mowa w ust. 4 pkt 1–4, składa się niezwłocznie po powzięciu wiadomości o ich istnieniu, a oświadczenie o braku istnienia tych okoliczności nie później niż przed zakończeniem postępowania o udzielenie zamówienia. Oświadczenie o braku lub istnieniu okoliczności, o których mowa w ust. 4 pkt 5, składa się przed rozpoczęciem wykonywania czynności związanych z przeprowadzeniem postępowania o udzielenie zamówienia.”;

49) w art. 201 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej w terminie 6 miesięcy od dnia uruchomienia Centralnej Ewidencji OZO wprowadzi do tej ewidencji dane dotyczące punktów schronienia, o których mowa w art. 91a, zgromadzone w trakcie inwentaryzacji obiektów zbiorowej ochrony prowadzonej przed dniem wejścia w życie ustawy.”;

50) w art. 202 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do dnia osiągnięcia pełnej funkcjonalności, jednak nie później niż do dnia 31 grudnia 2027 r., Ewidencja Obrony Cywilnej może być prowadzona w sposób niespełniający wymogów określonych w art. 126–128 i art. 130, w szczególności obejmować tylko część danych o osobach wchodzących w skład korpusu obrony cywilnej, obejmować tylko część funkcjonalności albo być prowadzona poza systemem teleinformatycznym.”;

51) w art. 206 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepisów art. 93–95 nie stosuje się do:

- 1) przebudowy, nadbudowy oraz zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, dla którego przed dniem 1 stycznia 2026 r. wydano ostateczną decyzję o pozwoleniu na budowę albo ostateczną decyzję o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego albo który został wybudowany przed tym dniem;
- 2) zamierzenia budowlanego, wobec którego przed dniem 1 stycznia 2026 r. złożono wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.”;

52) w art. 207:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obiekt budowlany albo jego część, które przed dniem wejścia w życie ustawy pełniły funkcję budowli ochronnej, w szczególności stanowiły schron albo ukrycie, mogą zostać uznane za budowlę ochronną w rozumieniu ustawy, jeżeli spełniają albo po przebudowie lub dostosowaniu mogą spełniać warunki techniczne zapewniające pełnienie funkcji ochronnych.”;

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Przepisy wydane na podstawie ust. 5 stanowią warunki techniczne dla budowli ochronnej w obiekcie budowlanym albo jego części, o których mowa w ust. 1, które mogą być stosowane przy ich przebudowie lub dostosowaniu do pełnienia funkcji ochronnych.”;

53) po art. 207 dodaje się art. 207a w brzmieniu:

„Art. 207a. Osoby, które w dniu 1 stycznia 2025 r. miały nadany przydział organizacyjno-mobilizacyjny do urzędu obsługującego organ ochrony ludności albo do podmiotu ochrony ludności, albo do podmiotów, o których mowa w art. 134 ust. 1 pkt 3, które zostały wyłączone z wykazu jednostek przewidzianych do militaryzacji, uznaje się za wchodzące w skład korpusu obrony cywilnej, a w przypadku nadania tym osobom przydziałów mobilizacyjnych nie stosuje się wymogu, o którym mowa w art. 135 ust. 1, w zakresie uzgodnienia nadania tego przydziału z wojskowym centrum rekrutacji.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636, 718 i 1366 oraz z 2026 r. poz. 187 i 421) w art. 36k po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku policjantów oddelegowanych do wykonywania zadań służbowych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo w jednostce podległej lub nadzorowanej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, należności, o których mowa w ust. 3, wypłaca jednostka organizacyjna Policji, w której policjant pełnił służbę bezpośrednio przed oddelegowaniem, w uzgodnieniu z kierownikiem urzędu albo jednostki, do której policjant został oddelegowany.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367) w art. 41i dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku funkcjonariuszy oddelegowanych do wykonywania zadań służbowych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo w jednostce podległej lub nadzorowanej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, należności, o których mowa w ust. 1, wypłaca jednostka organizacyjna, w której funkcjonariusz pełnił służbę przed oddelegowaniem, w uzgodnieniu z kierownikiem urzędu albo jednostki, do której funkcjonariusz został oddelegowany.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1312 i 1366 oraz z 2026 r. poz. 252) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 37r dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku strażaków oddelegowanych do wykonywania zadań służbowych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo w jednostce podległej lub nadzorowanej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, należności, o których mowa w ust. 1, wypłaca jednostka organizacyjna Państwowej Straży Pożarnej, w której strażak pełnił służbę przed oddelegowaniem, w uzgodnieniu z kierownikiem urzędu albo jednostki, do której strażak został oddelegowany.”;

2) w art. 37u w ust. 1 wyrazy „o których mowa w art. 37r ust. 1” zastępuje się wyrazami „o których mowa w art. 37r ust. 1 i 3”.

Art. 5. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2026 r. poz. 524 i 605) w art. 33 w ust. 2 pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) w przypadku obiektu budowlanego, o którym mowa w art. 93–95 ustawy z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej – oświadczenie inwestora o realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 95a ust. 1 tej ustawy, oraz o obowiązku wykonania budowli ochronnej o określonej kategorii odporności i pojemności lub wykonania obiektu budowlanego w sposób umożliwiający zorganizowanie w nim miejsca doraźnego schronienia o określonej pojemności albo o braku takiego obowiązku, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny; składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy(-ma) odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 34, z 2024 r. poz. 1871 oraz z 2025 r. poz. 179, 718, 1366 i 1823) w art. 98 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku funkcjonariusza oddelegowanego do wykonywania zadań służbowych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo w jednostce podległej lub nadzorowanej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, należności, o których mowa w ust. 1, wypłaca komórka organizacyjna SOP właściwa w sprawach finansowych w uzgodnieniu z kierownikiem urzędu albo jednostki, do której funkcjonariusz został oddelegowany.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1743 oraz z 2026 r. poz. 471) w art. 7 w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) urządzeniami filtrowentylacyjnymi do oczyszczania powietrza w warunkach skażeń promieniotwórczych, biologicznych lub chemicznych, przeznaczonymi do użytku w budowlach ochronnych, o których mowa w art. 83 ustawy z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej (Dz. U. poz. 1907, z 2025 r. poz. 1705 oraz z 2026 r. poz. 646), sprzedawanymi podmiotom wskazanym w wyznaczeniu, porozumieniu albo decyzji, o których mowa w art. 83 ust. 1 tej ustawy.”.

Art. 8. Przepisów art. 95a ustawy zmienianej w art. 1 oraz art. 33 ust. 2 pkt 13 ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do zamierzenia budowlanego, wobec którego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) został złożony wniosek o pozwolenie na budowę lub wniosek o wydanie odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego,
- 2) zostało dokonane zgłoszenie budowy lub wykonywania innych robót budowlanych w przypadku, gdy nie jest wymagane uzyskanie decyzji o pozwoleniu na budowę

– chyba że inwestor złoży organowi prowadzącemu postępowanie wniosek o ich stosowanie.

Art. 9. Do otwartych konkursów ofert w sprawach, o których mowa w art. 153 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, ogłoszonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz do realizacji zadań zleczanych w ich trybie stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 10. W latach 2025–2026 podstawą realizacji zadań określonych w ustawie zmienianej w art. 1 jest Program Ochrony Ludności i Obrony Cywilnej na lata 2025–2026 zatwierdzony przez Radę Ministrów na podstawie art. 156 ust. 5 w związku z art. 199 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 11. 1. Do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego oraz postępowań o zawarcie umowy ramowej, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do umów w sprawie zamówienia publicznego oraz umów ramowych, zawartych na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320, z późn. zm.³⁾):

- 1) przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy,
- 2) począwszy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, w następstwie postępowań o udzielenie zamówienia publicznego albo o zawarcie umowy ramowej, wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy

– stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 12. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 93 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 93 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 156 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 156 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 115 ust. 1 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 115 ust. 1 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. Do finansowania należności, o których mowa w art. 36k ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2, w art. 41i ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, w art. 37r ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4 oraz w art. 98 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, odelegowanych funkcjonariuszy, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego przepisu wykonywali zadania w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo w jednostce podległej lub nadzorowanej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, stosuje się odpowiednio art. 36k ust. 3a ustawy zmienianej w art. 2, art. 41i ust. 3 ustawy zmienianej w art. 3, art. 37r ust. 3 i art. 37u ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4 oraz art. 98 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 51, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2026 r.;
- 2) art. 2–4, art. 6 i art. 13, które wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *K. Nawrocki*

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 620, 769, 794, 1165, 1173 i 1235 oraz z 2026 r. poz. 252.